

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. V., B.**, správca konkurznej podstaty úpadcu E. v konkurze, K., IČO X. proti žalovanému: **T., Z.**, IČO X., o určenie odporovateľnosti právneho úkonu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29. októbra 2007 č.k. 35 Cbi/34/2006-63 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29. októbra 2007 č.k. 35 Cbi/34/2006-63 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozsudku žalobca sa svojim návrhom domáhal, aby súd určil, že právny úkon započítania pohľadávky záložným veriteľom T., Z. voči úpadcovi E.. K. je voči úpadcovi právne neúčinný a zároveň navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi hodnotu započítanej pohľadávky v sume 1 369 785,40 Sk na účet žalobcu - správca konkurznej podstaty.

Súd zistil, že dňa 13.1.2005 uzatvorila spoločnosť E. na strane žalobcu so spoločnosťou T. – záložným veriteľom Zmluvu o záložnom práve, predmetom ktorej bola podľa čl. I uvedenej zmluvy dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva za účelom zabezpečenia pohľadávky záložného veriteľa vyplývajúcej voči dlžníkovi – záložcovi z titulu nájmu nehnuteľnosti a hnutel'ných vecí, ako aj z predaja tovaru, vyfakturovanej v priebehu rokov 2003-2005 podľa zoznamu faktúr tvoriaceho prílohu č. I zmluvy a to v celkovej sume 2 491 750,50 Sk, ktoré záväzky sa zaviazal dlžník – záložca splniť najneskôr do 26.1.2005. Podľa čl. II. Zmluvy o záložnom práve zo dňa 13.1.2005 predmetom záložného práva boli aj

pohľadávky vrátane poskytnutých pôžičiek, zásoby pokladničná hotovosť a finančné prostriedky vedené na bankovom účte spoločnosti vyšpecifikované v prílohe 2, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy v celkovej účtovnej hodnote 1 375 017,90 Sk .

V čl. IV tejto zmluvy uzavreli aj mandátnu zmluvu, podľa ktorej záložca ako mandant poveruje a zároveň splnomocňuje záložného veriteľa ako mandatára, aby na jeho účet za 1 Sk uskutočnil všetky úkony potrebné a nevyhnutné k realizácii záložného práva podľa záložnej zmluvy aby v jeho mene urobil všetky právne úkony potrebné k prevodu vlastníctva k predmetu záložného práva na tretiu osobu.

Podľa záznamu súdu predmetom určenia odporovateľnosti právneho úkonu započítania pohľadávky medzi sporovými stranami podľa ust. § 15 ods. 1 a § 15 ods. 7 ZKV. Žalobca predložil právny úkon, ktorého sa žaloba týka, vo forme písomného prehľadu, v ktorom sa konštatuje, že na základe zmluvy o záložnom práve a mandátnej zmluvy dochádza k odpredaju časti aktív dlžníka – záložcu v prospech záložného veriteľa za účelom uspokojenia oprávnených nárokov záložného veriteľa špecifikovaných v čl. I uvedenej listiny s tým, že podľa článku II záložný veriteľ a dlžník pristúpili k vzájomnému započítaniu postúpených pohľadávok a odpredaju materiálu v celkovej výške 1 369 785,40 Sk Na tomto listinnom dôkaze absentuje dátum jeho vyhotovenia a podpis osôb oprávnených konať v mene spoločnosti T. a spoločnosti E.

Súd z tejto skutočnosti vyvodil právny záver, že uvedený právny úkon započítania je neplatným právnym úkonom z hľadiska jeho formálnych nedostatkov – absentuje podpis oprávnených osôb a dátum jeho vyhotovenia, preto nespĺňa podmienky na určenie jeho odporovateľnosti, nakoľko len platný právny úkon môže byť účinným právnym úkonom a následne aj právnym úkonom odporovateľným navyše. Žalobca sa v rozpore s ust. § 15 ods. 1 ZKV domáhal určenia odporovateľnosti právneho úkonu započítania špecifikovaného v petite žaloby voči sebe, ako správcovi konkurznej podstaty úpadcu, zo znenia § 15 ods. 1 ZKV však vyplýva, že právny úkon je možno odporovať voči konkurznému veriteľovi a toto právo môže využiť buď správca konkurznej podstaty alebo ktorýkoľvek konkurzný veriteľ, čo nie je možné zamieňať s tým, voči komu možno právny úkon odporovať.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie.

Podľa jeho názoru súd prvého stupňa mal dostatok listinných dôkazov, z ktorých bolo jednoznačne preukázané, že nielen úpadok ale aj odporovateľné právne úkony boli premyslené a organizovane vykonané tými istými osobami, ktoré sú majetkovo a pracovne

previazané. Návrh na vyhlásenie konkurzu bol len formálnou žiadosťou, aby po jeho vyhlásení bolo konkurzné konanie zastavené pre nemajetnosť. Domnieva sa, že celé konanie je poznačené hľadáním dôvodov na zamietnutie žalobného návrhu, o čom svedčí aj skutočnosť, že súd vôbec nevypočul korunného svedka úpadcu Ing. B. CSc, ktorý mohol vec dôsledne objasniť, hlavne pokiaľ ide o zápočet konkurznej pohľadávky a spôsob jej realizácie, ktorým došlo jednoznačne k poškodeniu ostatných veriteľov úpadcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 18.4.2005 sp. zn. 28K 4/2005 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka E. a do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. V..

Správca konkurznej podstaty sa svojím návrhom domáha, aby súd určil, že právny úkon započítania pohľadávky záložným veriteľom T. Z. voči úpadcovi E. S , s.r.o. , K. je voči úpadcovi právne neúčinný a zároveň navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi hodnotu započítanej pohľadávky v sume 1 369 785,40 Sk na účet žalobcu – správcu konkurznej podstaty.

Podľa § 16 ods. 1 a 2 ZKV, právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť konkurzný veriteľ alebo správca žalobcu. Právo odporovať právnemu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Súd prvého stupňa správne čo do takto štylizovaného návrhu usúdil, že nie je v súlade s ust. § 15 ods. 1 ZKV, nesprávne však uzavrel, že aj to je dôvod na zamietnutie žaloby, namiesto tohto, aby žalobcu podľa § 43 O.s.p. vyzval, aby svoje nesprávne podanie opravil.

Pokiaľ ide záver súdu I. stupňa, podľa ktorého odporovať možno len platnému právnemu úkonu a jeho názoru, že právny úkon započítania je neplatný pre jeho formálne nedostatky (absentuje podpis oprávnených osôb a dátum vyhotovenia), z čoho vyplýva, že nespĺňa náležitosti pre určenie týchto odporovateľností, tento záver nie je správny a súd I. stupňa k nemu dospel na základe zisťovania, ku ktorému nebol oprávnený.

Nedostatok formálnych náležitostí ako predpoklad neplatnosti právneho úkonu upravuje totiž ust. § 40 Obč. zák. a podľa § 40 tretia veta Obč. zák. platia ustanovenia jeho prvej a druhej vety aj ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov, pričom v zmysle prvej a druhej vety ustanovenia považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá a neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že súd I. stupňa nebol oprávnený sa otázkou platnosti právneho úkonu vzájomného

započítania vôbec zaoberať a použiť svoj názor na riešenie tejto otázky ako dôvod zamietnutia návrhu bez tohto, aby sa zaoberal a vysporiadal s otázkou odporovateľnosti právneho úkonu podľa § 15 ZKV.

Na tomto základe odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Úlohou súdu I. stupňa v ďalšom konaní bude potom, čo žalobca na základe výzvy súdu opraví petit žaloby v súlade s ust. § 15 a 16 ZKV, posúdiť vec podľa ust. § 15 ZKV a znovu o nej rozhodnúť.

Podľa § 224 ods. 3 rozhodne o náhrade trov konania súd I. stupňa v novom rozhodnutí o veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 17. júla 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu